

[2020] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 825

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮ.

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.867-870/2013)

14 ਫਰਵਰੀ, 2020

[ਆਰ. ਭਾਨੂਮਥੀ ਅਤੇ ਏ. ਐੱਸ. ਬੋਪੰਨਾ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940: ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ-ਦਾਅਵੇਦਾਰ-ਠੇਕੇਦਾਰ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸਤਲੁਜ ਯਮੁਨਾ ਲਿੰਕ ਨਹਿਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਕੰਮ, ਲਾਈਨਿੰਗ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਡਰੇਨੇਜ ਅਤੇ ਸੀਮਿੰਟ ਕੰਕਰੀਟ ਲਾਈਨਿੰਗ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਤ ਲਾਗਤ ਰੁਪਏ 31 ਲੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ 59.86 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਸੱਦਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਭੂ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਕਾਰਨ ਖੁਦਾਈ ਦੌਰਾਨ ਦਰਪੇਸ਼ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਅਤੇ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੰਮ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਵਾਧੂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨੇ ਸਾਲਸੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ- ਸਾਲਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ 18 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ- 'ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ' ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਪ-ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ - ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ- ਉਪ-ਜੱਜ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਨੰ.1 ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਤੱਕ ਘਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ 'ਅਦਾਲਤ ਦਾ

ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ- ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕੰਮ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੌਰਾਨ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਕੰਮ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਰਿਟਰਨ ਅਤੇ ਜੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਅਵਾ ਆਖਰਕਾਰ ਮਾਸਿਕ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਦਾਅਵਾ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ

825

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

[2020] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ.

– ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ- ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੰਮ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਨੋਟ 6, ਜੋ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੂ ਜਾਂ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਬੰਧਤ ਪੰਜਾਬ ਆਮ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਨੁਮਾਨਤ ਲਾਗਤ 31 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ 59.86 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਸੀ ਜੋ ਵਾਧੂ ਵਸਤਾਂ/ਮਾਤਰਾ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਉੱਤੇ 93.12% ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ

ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ-ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਾਕੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, 93.12% ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ-ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਮਝੌਤਾ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਅੰਤਰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ 93.12% ਉੱਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ (ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ), ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਅਵਾਰਡ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਅਜਿਹੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਹੋਲਡਰ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਲਾਗਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਸੀ-ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 8 ਡਾਲਡਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਦਲਦਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਨਿਰਮਾਣ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ-ਸਾਲਸ ਨੂੰ 19.15 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਕੰਮ ਲਈ ਰਕਮ ਦਰਸਾਉਣ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਦਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ-ਕਲਾਜ਼ 39, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ-ਕਥਿਤ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਵਾਧੂ ਕੰਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦਾਅਵਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ ਇਹ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਕਮ ਦੀ ਛੂਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵਾ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ

ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਜਦੋਂ ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੱਡਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਾਧੂ ਵਸਤੂ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 35.02% ਦੀ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦਰ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 93.12% 'ਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ No.16, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਆਜ ਦਰ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਲੇਮ No.18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ- ਵਿਆਜ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਬੀਟ੍ਰੇਟਰ ਦੁਬਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸੇ ਪਾਸੇ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ 12% ਸਲਾਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਰਾਇਆ ਸੀ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ 35.02% ਤੇ ਟੈਂਡਰ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦੇ ਲਾਗਤ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 2,3,8, ਅਤੇ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਧੂ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਹੱਕ ਦਾਰ ਹੈ। ਰਕਮ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੇ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। 12% ਸਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਵਾਚਿਆ: 1. ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕਲੇਮ ਨੰਬਰ 2,3 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 93.12% ਦੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ'ਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵੇ ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਕੰਮ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਕਮ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਚਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਇੱਕਪਾਸੜ ਢੰਗ ਨਾਲ 93.12% ਦੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਟਿਕਾਉ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਸਵਿਕਾਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਟਿਕਾਉ ਹੋਵੇਗਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਧੂ ਕੰਮ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਦਰ ਲਈ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਰਸ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ, ਪਰ ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ,

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

[2020] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ.

1940 ਮਿਤੀ 05.12.1985 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵਾ ਸਾਲ 1994 ਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਲੇਮ Nos. 2,3 ਅਤੇ 12 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 93.12% 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ

ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਰਸ ਅਪਣਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਵਾਧੂ ਵਸਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ 35.02% ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਗਣਨਾ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। 35.02% ਉੱਤੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਗਣਨਾ ਕਲੇਮ Nos.2,3 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਵਾਧੂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। [ਪਾਰਸ 14-16] [838-C-H; 839-A-C]

2. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 8 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਡਾਲਡਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਦਲਦਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਨਿਰਮਾਣ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਅਵਾਰਡ ਰਾਹੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਕੰਮ ਲਈ ਰਕਮ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤ ਦਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ Rs.19,15,143/- ਦੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਪ-ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ 'ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ' ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲ ਜੱਜ ਨੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾਅਵਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਪੈਰਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਢੰਗ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਥਿਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਕੰਮ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੌਰਾਨ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ 10 ਵੇਂ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਏ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ।

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ

ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦਾ ਮੁੱਲ। ਜੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਅਵਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਸਿਕ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਉਪ-ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 'ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ' ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 17] [839-ਸੀ-ਐਚ; 840-ਏ]

3. ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਢੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਥਿਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕੇ ਕਿ ਵਾਧੂ ਕੰਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦਾਅਵਾ ਦੂਰ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ ਇਹ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵਾ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 14.11.1986 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 09.03.1987 ਟੈਸਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੱਧਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

[2020] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ.

ਇਸ ਵਿੱਚ DALDAL ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਰਚ 1988 ਦੇਰਾਨ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਕੰਮ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤੱਥ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਲਦਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1,33,181.00-'ਕਮ'ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਾਧੂ ਵਸਤੂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ 35.02% ਦੀ ਉਸੇ ਦਰ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 93.12% ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਰਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਗਣਨਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕਥਿਤ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦਾਅਵਾ No.16 ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਲੇਮ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਤਹਿਤ ਮੰਗੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਜ ਦਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜੇ ਜਿਆਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਲਾਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 18,19] [840-ਬੀ-ਐਚ; 841-ਏ-ਬੀ]

4. ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਟੈਂਡਰ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ 'ਤੇ ਲਾਗਤ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ 35.02%'ਤੇ ਕੱਢ ਕੇ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 2,3,8 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਾਧੂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਰਕਮ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ'ਤੇ, ਇਹ ਰਕਮ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ਿਤ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 1 ਕਾਇਮ ਹੈ। ਕਲੇਮ Nos.1,2,3,8 ਅਤੇ 12 ਉੱਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਹ ਕਵਾਇਦ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 20] [841-E-F]

ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਕਾਰਬਨ ਲਿਮਟਿਡ (1988) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 36:[1988] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 426; ਇਸਪਾਤ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਫਾਉਂਡਰੀ ਵਰਕਸ, ਬੀ. ਐੱਸ. ਸਿਟੀ, ਬੋਕਾਰੋ ਬਨਾਮ ਸਟੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬੀ. ਐੱਸ. ਸਿਟੀ ਬੋਕਾਰੋ (2001) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 347:[2001] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1190; ਡੀ. ਸੀ. ਐੱਮ. ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1997) 7 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 123; ਮੈਸਰਜ਼ ਨਰਾਇਣਦਾਸ ਆਰ.

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ
ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਇਸਰਾਨੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਡੀ. ਆਰ. ਜੇ. (1993) 25; ਰਾਏਪੁਰ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਚੇਖਾਮਲ ਠੇਕੇਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1989) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 721:[1989] 3 ਐੱਸਸੀਆਰ 144; ਗੋਰਾ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2003) 12 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 459: [2003] 6 ਸਪਲਾਇਰ.ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1129- ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[1988] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 426	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 10
[2001] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1190	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 10

(1997) 7 ਐੱਸਸੀਸੀ 123	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 10
[1989] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 144	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 11
[2003] 6 ਸਪਲੀ ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 11

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 867-870/2013.

2008 ਦੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2958-2961 ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 08.04.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਕੁਲ ਦੀਵਾਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਆਦਿੱਤਿਆ ਸਵਰੂਪ, ਅਜੈ ਮਾਰਵਾਹ, ਰੋਹਨ ਨਾਇਕ, ਸਵਰੂਪਾਨੰਦ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਮੁਕੇਸ਼ ਸਾਂਗਵਾਨ, ਵਕੀਲ। ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਉੱਤਰਾ ਬੱਬਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਾਵਨਾ ਦੁਹੂਨ, ਮਨਨ ਬੰਸਲ, ਵਕੀਲ। ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇਹ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਏ. ਐਸ. ਬੋਪੰਨਾ, ਜੱਜ

1. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਸਿਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੰ. 2958/2008 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਤੀ 08.04.2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 2008 ਦੇ ਸਿਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੰਬਰ 2949, 2960 ਅਤੇ 2961 ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਾਕੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੁਖੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਾਕੀ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ

ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 2,3,8,12 ਅਤੇ 16 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦਾ ਜੋ ਦਾਅਵਾ No.19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਿਆ ਹੈ।

2. ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

3. ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਐਕਟ 1940') ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 05.02.1985 ਨੂੰ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਸਤਲੁਜ ਯਮੁਨਾ ਲਿੰਕ ਨਹਿਰ (ਪੰਜਾਬ) ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੰਮ, ਲਾਈਨਿੰਗ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਡਰੇਨੇਜ ਅਤੇ ਰਾਏਚ ਆਰ. ਡੀ. 71.50 ਤੋਂ 72.50 ਕਿਲੋਮੀਟਰਾਂ ਦੀ ਸੀਮਿੰਟ ਕੰਕਰੀਟ ਲਾਈਨਿੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਲਾਗਤ Rs.31 ਲੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਲਈ ਠੇਕੇ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ 59,86,732/- ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਕੰਮ ਅੱਠ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

4. ਕਥਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ, ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਧਾ, ਕੰਢਿਆਂ ਦੀ ਢਿੱਲ, ਸਵੈ-ਨਿਕਾਸੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਕੰਢਿਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ, ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕੰਢਿਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਸੰਬੰਧੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਟੈਂਡਰ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ

ਗਲਤ ਭੂ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਕਾਰਨ ਖੁਦਾਈ ਦੌਰਾਨ ਦਰਪੇਸ਼ ਪੱਧਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੰਮ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ ਵਾਧੂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਲਸੀ ਵਿਵਾਦ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ ਸਾਲਸ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਮਿਤੀ 31.08.1994 ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ 18 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 18 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ, 1940 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ

ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਉਸ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਉਪ-ਜੱਜ ਨੇ ਮਿਤੀ 21.10.1995 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ

ਫ਼ਰਮਾਨ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਤੱਕ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ 'ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮਾਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

5. ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੋਰ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 2006 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 9/310 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ ਮਾਣਯੋਗ ਉਪ-ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮਿਤੀ 06.11.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕਰਾਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ (ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ) ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਲੇਮ Nos.2,3,8,12 ਅਤੇ 16 ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

6. ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਨਕੁਲ ਦੀਵਾਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਭਰੇਗਾ, ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਕਮ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਲਈ ਉਹੀ ਅਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 8 ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਨੋਟ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੂ ਜਾਂ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਟੈਂਡਰਿੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਆਮ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਰੇਟਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ

ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਲਾਗਤ Rs.31 ਲੱਖ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ Rs.59,86,732/- ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਹੈ ਜੋ ਵਾਧੂ ਵਸਤਾਂ/ਮਾਤਰਾ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੰਮ ਉੱਤੇ 93.12% ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਾਕੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ 93.12% ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

[2020] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ.

ਜਦੋਂ ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਟਿਕਾਊ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਮਝੌਤਾ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ 93.12% 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਮਾਣਯੋਗ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਖਰਕਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਟਿਕਾਊ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

7. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ (ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ) ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਉੱਤਰਾ ਬੱਬਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 93.12%'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ

ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਢੰਗ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੁਰਸਕਾਰ ਟਿਕਾਊ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ 93.12% ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਰੇਟ ਆਈਟਮਾਂ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਟੈਂਡਰ ਫਾਰਮ (ਅਨੁਲਗ ਪੀ 2) ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੇਟ 6 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਰਾਂ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸਾਂਝੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਮਿਤੀ 05.01.1987 ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਦਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨੂੰ 35.02% 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾਧੂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ

ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਦਲਦਲ (SWAMPU Area) ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

8. ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ 93.12% ਦੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ 'ਤੇ ਰਕਮ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਟਿਕਾਉ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ।

9. ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਜਾਂ ਮਤਭੇਦਾਂ ਦੀ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“ਸਾਰੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੇ ਮਾਣਯੋਗ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ (ਅਨੁਲਗ ਪੀ 6) ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਣਯੋਗ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਜੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ 93.12% ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

10. ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 2 ਉੱਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ 93.12% ਉੱਤੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਟਿਕਾਊ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। *ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਕਾਰਬਨ ਲਿਮਿਟਡ* (1988) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 36 ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਅਨੁਮਾਨ ਕਿਵੇਂ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਪਾਤ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

[2020] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ.

ਫਾਉਂਡਰੀ ਵਰਕਸ, ਬੀ. ਐੱਸ. ਸਿਟੀ, ਬੋਕਾਰੋ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸਟੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਸਿਟੀ ਬੋਕਾਰੋ (2001) 6 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 347 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਰਨ ਹਨ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਵਿਗਾੜ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗਲਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫੈਸਲਾ *ਡੀ. ਸੀ. ਐਮ. ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ

(1997) 7 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 123 ਉੱਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। **ਮੈਸਰਜ਼ ਨਰਾਇਣਦਾਸ ਆਰ. ਇਸਰਾਨੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ ਡੀ. ਆਰ. ਜੇ. (1993) 25 ਨੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ ਵਾਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਰਗੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸਾਲਸ ਤੋਂ ਜੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਲਈ ਕੋਈ ਗਣਿਤਿਕ ਗਣਨਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

11. ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਹਾਲਾਂਕਿ **ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਿਡ** (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਥਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹਰੇਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕੇਗਾ ਜੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਅੱਗੇ **ਰਾਏਪੁਰ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਚੋਖਾਮਲ ਠੰਕੇਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ**. (1989) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 721 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਲੱਗ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟੇ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸਮਝੌਤੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਲਈ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨੇ ਪੈਣ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਕੋਲ ਹੈ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ

ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਅੱਗੇ **ਗੌਰਾ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ** (2003) 12 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 459 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

“6. ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਹਰੇਕ ਵਸਤੂ ਉੱਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ, ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਰੇਕ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਵਸਤੂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਨਤੀਜਾ ਕਲਮਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜੇ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਆਈਟਮ ਉੱਤੇ ਸਾਲਸ ਨੇ ਇੱਕ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਹੈ।”

12. ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ, ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਜੇ ਉਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 2 ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਦਾਅਵੇ ਨੰਬਰਾਂ 3 ਅਤੇ 12 ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਅਧਾਰ ਅਨੁਮਾਨਤ ਰਕਮ Rs.31 ਲੱਖਾਂ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ Rs.59,86,732/- ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੱਲ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨਤ ਲਾਗਤ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਾਧੂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ, ਸਵੈ-ਨਿਕਾਸੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਾਧੂ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਪਹਿਲੂ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਟੈਂਡਰ ਫਾਰਮ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ

“ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਲਾਗਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਆਮ ਅਨੁਸੂਚੀ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ (ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਸਮੇਂ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਦਰਾਤੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਰੇਕ ਵਸਤੂ ਲਈ ਵਾਧੂ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

13. ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਆਮ ਅਨੁਸੂਚੀ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 05.01.1987 ਮਿਤੀ ਦਾ ਪੱਤਰ ਜੋ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ 35.02% ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਕੰਮ ਲਈ 93.12% 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ।

14. ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੰਬਰ 2,3 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 93.12% ਦੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਅਨੁਮਾਨਤ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਕਮ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕਪਾਸੜ ਢੰਗ ਨਾਲ 93.12% ਦੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਟਿਕਾਊ ਹੋਵੇਗਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਧੂ ਕੰਮ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦ

ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਦਰ ਲਈ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

15. ਇਹ ਕੋਰਸ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ, ਪਰ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਐਕਟ, 1940 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਮਿਤੀ 05.12.1985 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵਾ ਸਾਲ 1994 ਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਲੇਮ Nos.2,3 ਅਤੇ 12'ਤੇ ਵਾਧੂ ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 93.12% 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਅਲੱਗ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਰਸ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ

ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

16. ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਚਾਰ ਮਿਤੀ 05.01.1987 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਵਾਧੂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਲਗ R3 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ 35.02% 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਵਾਧੂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ 35.02% ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ

ਹੱਦ ਤੱਕ, ਗਣਨਾ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। 35.02% ਉੱਤੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਗਣਨਾ ਕਲੇਮ Nos.2,3 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਵਾਧੂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

17. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 8 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਦਲਦਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਦਲਦਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਨਿਰਮਾਣ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਅਵਾਰਡ ਰਾਹੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਕੰਮ ਲਈ ਰਕਮ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤ ਦਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ Rs.19,15,143/- ਦੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਣਯੋਗ ਉਪ-ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ 'ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ 'ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲ ਜੱਜ ਨੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਦਾਅਵਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਪੈਰਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਢੰਗ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਥਿਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਕੰਮ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੌਰਾਨ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ 10 ਵੇਂ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਕੰਮ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਦਾ ਮੁੱਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ

ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਅਵਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਸਿਕ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਉਪ-ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 'ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮਾਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

[2020] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ.

ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 8 ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

18. ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਥਿਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਮਝੋਤੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਵਾਧੂ ਕੰਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦਾਅਵਾ ਦੂਰ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ ਇਹ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੀ

ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵਾ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਾਣਯੋਗ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 14.11.1986 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟੈਸਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 09.03.1987 ਦਾ ਪੱਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਲਦਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਪੇਸ਼ ਪੱਧਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਰਚ 1988 ਦੌਰਾਨ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤੱਥ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਲਦਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ, ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1,33,181.00-ਕਮਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਾਧੂ ਵਸਤੂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ 35.02% ਦੀ ਉਸੇ ਦਰ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 93.12% ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਰਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਗਣਨਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕਥਿਤ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

19. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦਾਅਵਾ No.16 ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ

ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਅੱਗੇ ਕਲੇਮ ਨੰ.18 ਤਹਿਤ ਮੰਗੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ ਉੱਚਾ ਪੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ।

20. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਰਾਹ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਲੇਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ 93.12%'ਤੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰਾਂ 2,3 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ 35.02% ਦੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਡੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵਾਧੂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਹੱਦ ਅਤੇ ਮਾਪ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਹੱਦ, ਮਾਪ, ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਅਸਲ ਰਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਏਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਟੈਂਡਰ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ 'ਤੇ ਲਾਗਤ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ 35.02%'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 2,3,8 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਾਧੂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ

ਹੈ।ਰਕਮ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ'ਤੇ, ਇਹ ਰਕਮ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 1 ਕਲੇਮ ਹੈ।ਕਲੇਮ Nos.1,2,3,8 ਅਤੇ 12 ਉੱਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਹ ਕਵਾਇਦ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।ਇਸ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 18 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਮਿਲੇਗਾ।

21. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

ਹੁਕਮ

- (i) ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 06.11.2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੇਵ. No.2958/2008 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 08.04.2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

[2020] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ.

ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਲੇਮ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਕਲੇਮ ਨੰਬਰ 2,3,8 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਕਮ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦੀ ਗਣਨਾ 35.02% ਦੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।ਇਸ ਦੀ ਗਣਨਾ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ 18 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਮਿਲੇਗਾ। ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

- (iv) ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ

ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫ਼ਰਮਾਨ/ਪੁਰਸਕਾਰ ਤਿਆਰ ਕਰੇ।

(v) ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ

ਅਪੀਲਾਂ ਮੰਜੂਰ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।